

DEM
KALLER
MEG

VIKKER

Trøndelag Teater 90·91

TEATRET

THEATERCAFEÉN

Kjære publikum!

Det er en glede å ønske velkommen til Chat Noir på Trøndelag Teater.

Tradisjonen tro byr vi også denne sesongen på kabaret i vår Theatercafé. I år har vi valgt å presentere tre av våre største revykunstnere, og vi håper dere vil hygge dere sammen med oss, når vi fremfører noen av perlene fra deres repertoar.

God fornøyelse!

Helle Ottesen
Teatersjef

«Å omplante en liten fin fransk blomst på norsk stengrunn»

«Vilhelm Dybwad, min gode venn og jeg satt hos Alexandra og vi snakket om Paris og vi snakket om hvor vi alle sammen hadde vært i tur, og gledet oss over alt det vi der kunne få av kunst på alle måter. Og vi festet oss meget sterkt ved kabarethistoriene der. De hadde en fortryllende kabaret som het Chat Noir, og det var utrolig hvordan de med sine kunster kunne med ganske små midler frembringe riktig storartede ting. Og vi hadde

ikke noe lignende her hjemme. Men så sier fru Thaulow (Alexandra) plutselig — det er som lynet slår ned i oss — og det gjør det jo av og til, og vi fikk da føle det flomme i oss da hun sa: «Det skal dere nettopp lage her hjemme. Du og Vilhelm Dybwad skal gjøre det. Dere har vært så mange steder i utlandet og sett og hørt så meget. Dybwad har jo laget viser hele sitt liv, og er vant til nettopp det. Så det skulle passe akkurat for dere å lage kabaret i Kristiania.» Og jeg ble jo naturligvis vill av begeistring og sa: «Det skal vi gjøre, akkurat.» For så kunne jeg da endelig få fast fot i

mitt eget fedreland, og ikke reise rundt og være rotløs og hjemløs, både her og der. Så jeg ble flammende. Og i fra det øyeblikk av, da var vi besatt av idéen om å skape en kunstnerkabaret i Kristiania by.

Det er så mange som snakker om Bokken Lassons Chat Noir, men det var det jo slett ikke. For hvis jeg var Chat Noirs mor, så var Vilhelm Dybwad i høy grad Chat Noirs far. For uten ham hadde det aldri blitt til noen ting.»

(Bokken Lasson i et fjernsynsintervju om opptakten til Norges mest berømte og mest levedyktige revyscene.)

Det følgende er hentet fra Odd Bang-Hansens CHAT NOIR OG NORSK REVY. Vi siterer utdrag fra bokens forord og etterord:

«Min hensikt med boken om Chat Noir har vært å gi en full oversikt over teatrets historie, slik vi, publikum ser den. Flere ganger har det vært strid omkring teatret, og mang en gang har det hatt økonomiske problemer å stri med. Men disse ting vedrører ikke oss, nede i salongen . . .

Chat Noir sprang ut av boheme-tidens miljø. Det var bakgrunnen. Siden gjennomlevde teatret to verdenskriger. Den første av dem sto fjernere, landet var nøytralt, satiren fikk plass og kunne frekt ramme både den tyske keiser og Europas diplomater utenfor landet og våre egne jobbere i teatrets egen salong.

I mellomkrigstiden ble teatrets våpen enda kvassere. Teatret la

aldri fingrene imellom når det gjaldt å hudflette fascisme, nazisme, menings- og ytringstvang.

Så kom Den annen verdenskrig og slo brutalt teatrets vegger inn, og en må beundre hvordan dets kunstnere klarte å holde det gående gjennom de tunge årene. Personalet med Wiers-Jensen i spissen sto fullt solidarisk med de andre skuespillerne i kampen, samtidig som det kveld etter kveld, ad underfundige og listige krokveier søkte å ramme fienden, stimulere motstanden og gjøre sensur og tvang til latter.

Etter krigen har det velferdssamfunn vi bygget opp selvfølgelig også hatt virkning på teatret. Satiren gikk nok ofte nettopp ut over vel-

ferdsstaten, men ikke desto mindre var den økte levestandarden en livsbetingelse for teatret. Chat Noir var, helt fra starten av, byens kjæledegge, og byen holdt alltid salongen godt besatt, enda skattebøren drev billettprisene høyt i været. Bare en høy levestandard og stor velvilje kunne tåle slike billettpriser.

De gamle «folkelige» scener er ikke mer. Og allikevel — litt av tradisjonen fra disse fjerne år henger vel ennå igjen, og alle disse usynlige små spor har bare ett sted å løpe sammen: i Chat Noir.

Klasseskillet i forlystelseslivet er temmelig forsvunnet. Og fordi vi alle har det bedre, er vi også blitt rundere. Satiren har ikke den plass

Ragnhild Sølvberg, Svein Wickstrøm og Helle Ottesen i «Jvelandssekten».

den en gang hadde i våre revyer. Den kjappe aktualiteten har revyen mistet. Den kan synge høstviser til over jul og vers om løvsprett til midt på sommeren. Her kommer ikke lenger noen Vilhelm Dybwad eller Per Kvist løpende med en vise i neven, der blekket ennå er vått.

Men noe er også vunnet ved dette. Lavkomikken, underbuksehumoren og forakten for arbeider, tjenestefolk og landsfolk er blitt borte, og smaken er høynet siden de folkelige revyer forsvant.

Ser vi på rekken av navn, finner vi at det meste av hva landet har eid av skuespillere i vårt århundre har vært innom Chat Noir.

Stoffet har ikke vært «fint» nok til at det har vært gjenstand for noen særskilt behandling før. 50-årsdagen for vårt eldste, ennå eksisterende privatteater, i 1912 Nordens første kabaretszene, er en god foranledning til å ta emnet opp såpass bredt som her.»

(J. W. Cappelen's Forlag, Oslo 1961)

To blad Gurine Huskerud, Lalla Carlsen og Ragnhild Sølvberg i «Marsjkonkurransen»

CHAT NOIR Telet. 12103

Lørdag og søndag fra kl. 8.30-1 natt

Chat Noirs Slutt-Ballade

„Farvel Klingenberg“

Gamle Chat Noir-minner, de siste dager i det gamle lokale.

Conferencier: **Per Kvist.**

Medv.:

**Lalla Carlsen - Einar Rose
Walfred & Co.**

Kari Steen — Leif Just-Nielsen
Arvid Nielsen — Ernst Diesen —
Oda Fjelstad — Norway Strømme
— Misje — Willy Børre — Chat
Noirs ballett og orkester —
Kapellm.: Carsten Carlsen.

**Dans i Restauranten
og Bodegaen.**

Åpent til kl. 1 natt.

Bill. kr. 1.— 4.—.

Opp gjennom årene hadde Arvid Nilssen mange dyktige medspillere. I denne forestillingen har vi tatt med de mest kjente av dem, den norske revyens to fremste prima-donnaer: Lalla Carlsen og Kari Diesen. Eva Lunde, Ragnhild Sølvberg og Helle Ottesen fremfører deres uforglemmelige numre, revyinnslag som har skapt scenehistorie.

Lalla Carlsen ble født i Svelvik i 1889. Hun debuterte på Det Norske Operetteselskap i 1914. Året etter kom hun til Chat Noir, hvor hun ble i 32 år. Etter å ha vært både på Edderkoppen og Riksteatret, vendte hun til-

bake til den svarte kattens scene. I sanger og viser behersket hun både den sentimentale og den burlleske formen.

Lalla Carlsen har også medvirket i en rekke filmer.

Kari Heide Steen ble født i Oslo i 1914. Hun giftet seg med Ernst Diesen, og var tilknyttet Scala Teater i Victor Bernaus sjefstid.

Etter dette har hun vært ansatt både på Edderkoppen og på Chat Noir. Hun blir karakterisert som en betydelig kabaretkunstner med en djerv, sangvinsk humor.

Kari Diesen har dessuten medvirket i en lang rekke filmer.

Kari Diesen — og Eva Lunde — i monologen «Mannfolk».

Katten, den udødelige

Det var den gang det enda grodde gress på Klingenberg — og strøket fikk sitt preg av can-can og loppesirkus og bodega og slangemensker og dresserte gjess . . . «Det skumleste blant byens skumle strøk,» skrev Morgenbladet . . . Og allikevel, i året 1912, en skuddårskveld, fikk Tivoli et underlig besøk.

Kristiania trodde ikke sine ører:
En *dame* — fra den beste Homansby —
som sier hun vil åpne en revy
blant disse loppesirkusdirektører?
Og det i verste karnevalsesongen,
i lastens bule, biljardsalongen?
Og så regjeringsadvokatens datter!
. . . En Edderkopp i taket? Det går galt!
Den ville maler, herr Per Krohg, har malt
på veggen noen svarte, ville katter.
På scenen står en like vill forfatter:
herr Wildenvey . . . Men villest, ærlig talt,
er salen — i en vilden-sky av latter.

Miraklet skjedde. Motstanden var brutt
til første klang av Bokken Lassons lutt.
For hør: hun sang en sang i munter moll
om piken som ble bortført kvart på tolv,
og knust som i en dobbeltmordroman,
og kløvd på langs — men ingenlunde bøyet
«og vannet roserne på sin altan».
Udødelig som — katten? Jo, det var
en sang som lovet godt for Chat Noir.

Det første anslag hadde virkeliggjort
en Drachmann-drøm. En Herman Bang-idé:
den popu-litterære kabaret.
På Tivoli-palassets gamle port
var tent et lys som gjorde byen våken:
et katteøye i Kristianiatåken.

Ragnhild Sølvberg som lykkelig «Skilsmissebarn».

Og øyet så, som katteøyne gjør,
og dyret var av dem som ikke dør.
De andre muntre scener — hvor er de?
«Paletten»? «Scala»? «Søilen»? Akk, forbi!
«Den røde lykte»? «Masken»? Og «Mayol»?
«De to små kroner»? Glemselen i vold!
«Olympen»? «Baserallen»? Borte, borte!
Men én tilbake: Katten selv, den sorte!

For alt har denne pusen overlevet
fra det: tre ganger å få hjemmet revet
til katastrofen ved teaterkrisen
og reddsom katteslaktning i avisen:
fra tysk censur med fem års katzenjammer
til kattepinen ved konkursens hammer,
og trykket av revyateaterskatten,
— som også er et hundeliv for katten!

Ja, hvilket sort kapitel man enn føyet
til Chat Noirs dypt rystende roman,
stod direktøren neste dag fornøyet
«og vannet roserne på sin altan».

Den vant vel Oslos varige respekt
fordi den mestrer byens dialekt.
(Husk Tigerstaden er av katteslekt!)
Den pusen har — snart fresende, snart kjælen —
jo mjauet, malt og frest seg inn i sjelen
på Oslo! Den kan klore, den kan male,
kan vifte med en farlig rovdyrhale,
— og straks har byen kjent sin egen tale!

Vær rovdyr, pus! — og vis det grønne skjær
av forte blikk som gjennomhuller natten!
Skyt rygg mot stortings-bikkjene! — og lær
den norske rotte skrekk for Oslo-katten!
Syng jakt i måneskinnet! — vilt og vittig.
Kort sagt: vær fortsatt som du alltid var.
Ni liv har katter flest. Men Chat Noir
skal vise oss at den har ni og nitti!

André Bjerke

(Prolog til Chat Noirs 50-årsjubileum)

... og her i «Helt uskyldig».

D
K
M
Vik

— en hyllest til revyskuespilleren Arvid Nilssen med
Arild Feldborg, Arild Haga, Alf Hartmann, Alfred

1. AKT

Ouverture

Annenviolin	Svein
Marsjkonkurransen	Ragnhild
På Hovedøen	Helle
En halv pils	Helle, Ragnhild og Svein
Norge, våkn opp	Helle
HB	Svein
Og da så	Helle og Ragnhild
Det er'n Lauritz	Svein
To damer i kø	Helle og Ragnhild
Johansen	Svein
Bare vi blir fri	Helle
Bare døtt på	Svein

De som er med:

Eva Lunde
Svein Wickstrøm
Ragnhild Sølvsberg
Helle Ottesen

Idé og regi:	Sigurd Werring
Scenografi og kostymer:	Christian Egemar
Musikalsk ledelse/arr.:	Ivar Gafseth
I orkestret:	Ove Bjørken, Odd Magne Gridseth, Torgeir Andresen og Ivar Gafseth
Lys:	Oddvar Brønstad
Sminke og parykker:	Sissel Grønlie

M LER EG KES

tekster av Bias Bernhoft, Finn Bø, Vilhelm Dybwad,
Bjørn Sand, Einar Schanke og Arne Svendsen.

2. AKT

Norge i rødt, hvitt og blått	Helle
Helt uskyldig	Ragnhild
Ivelandssekten	Helle, Ragnhild og Svein
Uteliggerne	Eva, Svein og Hans
Livets eventyr	Ragnhild
Hva skal man svare da	Svein
Måten	Eva
De to yndighetene	Helle, Ragnhild og Svein
Ei hel ei, ei halv ei	Helle
Skilsmissebarn	Ragnhild
Mannfolk	Eva
Harry	Helle og Svein
På enerhaugen	Svein

Inspisient	Hans Nordø
Teknisk ansvarlig	Knut Erik Misvær
Sufflør	Gerd Berntsen
Lyd	Jan-Emil Indergaard
Foto fra prøvene	Roar Øhlander

Program	May Selmer
Ansvarlig utgiver	Helle Ottesen

URPREMIERE 1. SEPTEMBER 1990

Teatret takker Andreas Diesen og Einar Schanke
for gode råd og velvillig hjelp!

«Med en sjarm på flere tonn . . .»,
Arvid Nilssen i «På Enerhaugen».

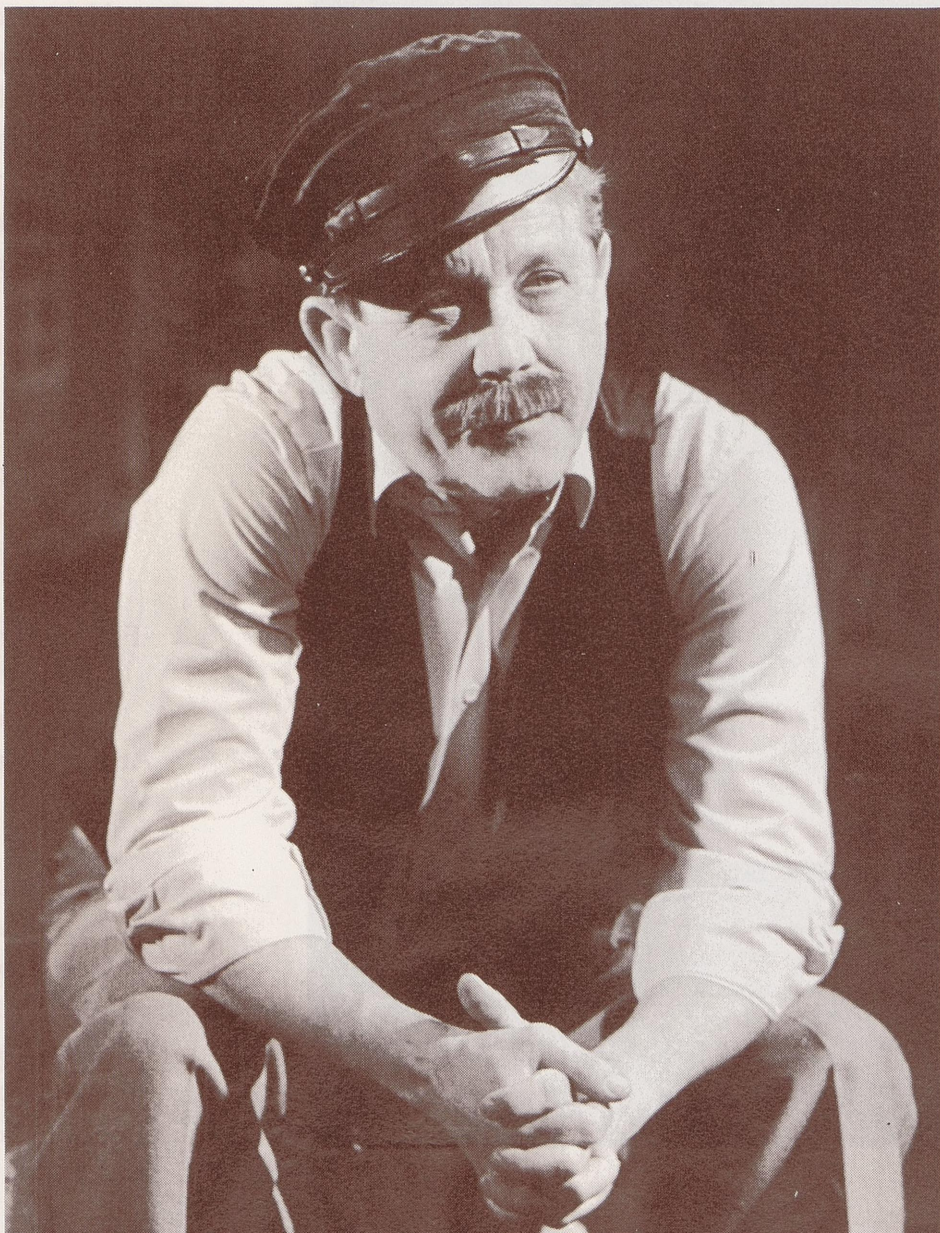

«Uteliggerne» med Kari Diesen og Arvid Nilssen.

To alen av samme stykke

Dette er først og fremst Arvid Nilssens forestilling. Men den er også Svein Wickstrøms, som på scenen på denne måten får hylle sin venn, som han hadde en enorm beundring for.

Svein Wickstrøm var bare tyve år gammel da han kom som elev på Edderkoppen. Han hadde egentlig helt andre fremtidsplaner, men sa allikevel ja til Leif Justers tilbud om å begynne på revyteatret etter å ha utmerket seg med sitt komiske talent i årets russerevy. Det var i 1955, og her traff han Arvid Nilssen for første gang. De delte garderobe og spilte sammen, og dagen ble gjerne avsluttet på Presseklubben, der Arvid Nilssen hadde den fordel at bestillingen av hele kveldens kvote sto på bordet og ventet på ham allerede ved teppefall! Og det fantes ikke den drosje sjåfør i Oslo som ikke visste at han

Svein Wickstrøm «På Enerhaugen».

.... og med Eva Lunde og Svein Wickstrøm.

skulle til Odins gate 5 når han ba om å få bli kjørt hjem. Neste dag var det å stille på teatret igjen — til en hard arbeidsdag. Revyene gikk et halvt år den gangen — med kort prøvetid som strakk seg utover hele dagen, til fire — halv fem på natten. Og hvis han hadde fri, var han å finne på fotballkamp på Bislett med den lille termosens sin. Eller i retts-salen — der han fulgte ivrig med i forsvaret av «den lille mann», sam

funnets utstøtte, som han så ofte med innlevelse fremstilte på scenen.

Arvid Nilssen ble Svein Wickstrøms store forbilde. Han hadde to sminkestifter, en rød og en brun, — han trengte ingen annen ytre staf-fasje. Bare han viste seg på scenen, så var det gjort. I kraft av sin personlighet stilte han opp med gum-mifjeset sitt, i et «ansikt hvor det

var skrevet tusen menneskeskjeb-ner», som Kari Diesen har uttrykt det. Han ga til beste noe av det mest talentfulle som er vist i norsk revy. Han kunne stå rett opp og ned og fremføre teksten uten noen form for regi — og trollbinde en hel sal. Ikke bare var han en stor skue-spiller, han var også et stort men-neske med varme og omtanke for sine venner og kolleger. Svært beskjeden, men med en fantastisk

sans for humor. Han var i kontakt med det triste i livet, men var kanskje nettopp derfor en stor klovn.

Etter Edderkopp-tiden skulle det gå noen år før de traff hverandre igjen. Svein Wickstrøm dro til Amerika, og etter hjemkomsten i 1958 begynte han på Statens Teaterskole

for å få bredere erfaring, etter forslag fra Einar Schanke. Han ble i mellomtiden sjef for Chat Noir, og etter to års engasjement ved Riksteatret ble Svein Wickstrøm ansatt hos Schanke. Dit var også Arvid Nilssen kommet. De fikk noen år sammen før Wesenlund, Heide Steen og Wickstrøm ble engasjert til å lage revy for Trøndelag Teater

under teatersjef Erik Pierstorff. Det var i 1968 — Trondheimsopp- holdet skulle vare i ti måneder. Svein Wickstrøm trivdes så godt, og kunne aldri bestemme seg for når han skulle reise tilbake. I 22 år har han spredt glede fra Trønder- scenen i utallige oppsetninger. Og i kveldens forestilling gjør han det til ære for Arvid Nilssen.

HARRY!

Arvid Nilssen ble født i Alvdal i 1913. Han debuterte i 1935, og var siden med korte avbrudd tilknyttet Chat Noir. Her sees han sammen med Svein Wickstrøm, Mette Lange-Nielsen og Arve Opsahl i en skjetsj fra ungdomsmiljøet på Ullernåsen.

«Det er'n Lauritz»

«En halv pils»

«Mäten»

Grunnene er mange

og gode for å kjøpe Teaterkortet, du «sniker i køen» og velger før de andre hvor du vil sitte.

Med kort til kr. 250,- kjøper du billett til kun kr. 35,-.

Ungdoms/student og honnørpris er kr. 125,-, og da koster billetten bare kr. 25,-!

Med Teaterkortet får du alle forestillingen tils terkt redusert pris, og det er enkelt å få tak i: over 80 postkontor samt teatrets billettluke selger det.

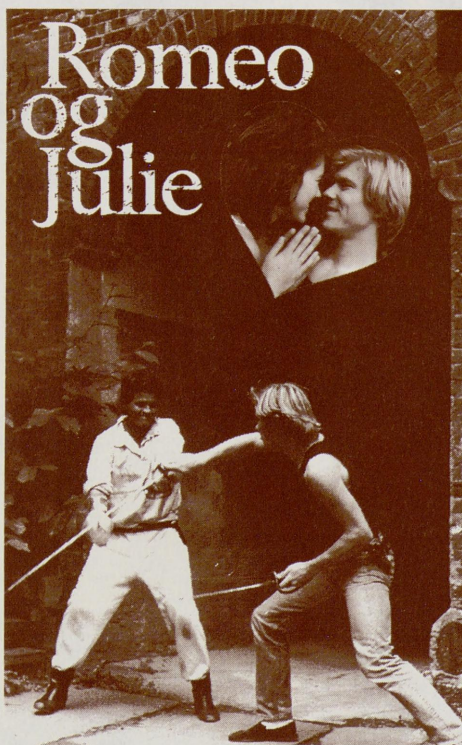
Og kjøper du fire Teaterkort til ordinær pris får du det femte gratis!

På Teaterloftet
spiller vi ...

TILBAKE TIL JUNGELN

Inspirert av en roman av Max Frisch, har skuespillerne i samarbeid med instruktøren for «Teater-sport» improvisert frem en spennende forestilling. En turist er på Norgesbesøk, og kommer ved en tilfeldighet i kontakt med politiet. Han blir tatt for en annen enn den passet hans tilsier at han er. Det viser seg at dette er falskt. Mistanken om hans egentlige identitet blir ytterligere forsterket ved konfrontasjon med mennesker som har spilt en rolle i hans påståtte fortid. Selv frakjenner han seg ethvert kjennskap til denne mannen. Hans liv har forløpet seg ganske annerledes . . . Handlingen utvikler seg som i en kriminalfortelling. Hvem er han egentlig?

Regi: Søren Iversen.
Scenografi: Ingolf Bruun
URPREMIERE 22. SEPTEMBER
SILLES UT OKTOBER

Nils Johnson og Marit Jaastad.

På Hovedscenen
spiller vi ...

Romeo og Julie

Dette skuespillet er et stor-slagent mesterverk fra renessansens Italia. Det er Shakespeares høysang til kjærligheten, en kjærlighet så stor at man er villig til å gå gjennom ild og vann for den slik den oppleves i forelskelsens første sødme og ekstase. Historien begynner som en frodig komedie. Striden mellom to mektige familier, motsetninger mellom barn — og foreldregenerasjonen gjør Romeo og Julie til tragiske ofre — og til ett av verdensdramatikkens mest berømte kjærlighetspar. I disse rollene møter vi Iren Reppen og Trond Peter Stamsø Munch.

Regi: Nagle Jackson
Scenografi: Christian Egemar
Fekteinstruksjon: Morten Krogh
Koreografi: Inger Synnøve Kilaas
PREMIERE 15. SEPTEMBER
SILLES UT OKTOBER